

overveje, muligheden for, at de her mennesker – ligesom regelsættet er for tidsubestemt straf – efter 5 år kan få prøvet deres sag ved en domstol. Det er så ikke håbløshedens holdeplads, man står på, hvis man ved, at man 5 år efter at have fået dommen har mulighed for at kunne få prøvet sin sag.

Kl. 12.55

Så er der hele spørgsmålet omkring Retsvæsenkommissionens arbejde. Det var jo godt at høre, at betænkningen er ved at komme. Det er nemlig rigtigt, at kommissionen blev nedsat i 1994, og at den afsluttede sit arbejde ved udgangen af 2001.

Jeg skal ikke lægge skjul på – også på grund af de ting, man har hørt undervejs – at det har virket, som om den kommissions betænkning ikke er blevet oversat under dække af, at der ikke var penge, men mest af alt, fordi det har været dybt bekvemt, for så længe den ikke var færdigoversat, så længe arbejdet ikke var tilendebragt, så længe var der jo heller ikke nogen, der efterspurgte den og lagde et pres på regeringen og på ministeren med hensyn til det videre forløb.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er meget væsentligt, og jeg håber, at ministeren også med de spørgsmål, der er stillet her i dag, vil lægge sig i selen, gå foran, så vi allerede i næste samling – og det er ikke et pres, jeg lægger på det grønlandske folk, men tværtimod på ministeren – ser tiltag på det her område.

Det skulle jo nødigt blive sådan, at vi på et tidspunkt kommer frem til at få noget forelagt, der er så inderlig forældet. Mange af de undersøgelser, der er lavet, er jo allerede nu ved at være 10 år gamle, og inden vi ser os om, kan de blive så gamle, at de egentlig ikke har den værdi mere, som de burde have.

Så vi har ikke noget ønske om at lægge et pres på de grønlandske politikere, men til gengæld et ønske om at lægge et meget stort pres på regeringen og på ministeren på grund af det ansvar, jeg mener der ligger på ministeren. Vi vil i hvert fald meget gerne positivt medvirke til, at det her kommer til at ske hurtigt.

Man kunne måske overveje – og det vil vi godt medvirke til – at man sagde: Vi ved godt, at det her er meget kompliceret; det kræver en bunke faglig ekspertise, for at vi også har det mandskab, der skal være til rådighed, og det koster altså en grusom bunke penge. Hvad med at få det her splittet op i nogle etaper, men så til gengæld se at få det sat i gang?

Vi vil godt medvirke, vi er positive, men lad os på kort sigt se, hvad vi kan gøre for de mennesker, som nu og her sidder i Herstedvester. Det er det korte løb, og lad os så på lidt længere sigt se at komme i gang med kommissionens betænkning.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, der nu siger, at man vil lægge et meget stort pres på regeringen og virkelig bede regeringen om at gøre noget og bringe de helt uantagelige forhold til stop hurtigst muligt osv. Nu er det her en situation, der har eksisteret – hvis jeg husker rigtigt – i omkring 30 år. Der har i hvert fald været grønlandske grove kriminelle på Herstedvester i lidt over 30 år. I de sidste 10 år, inden denne regering kom til, havde man en anden regering og en socialdemokratisk justitsminister. Lagde fru Lissa Mathiasen det samme store og vedholdende og konstante pres, da man selv havde ansvaret, eller er det bare noget, man nu lige har besluttet, efter at der er kommet en ny regering?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu ved hr. Helge Adam Møller jo også udmærket godt, at Retsvæsenkommissionen blev nedsat under en socialdemokratisk ledet regering. Vi syntes, det var rigtigt, vi syntes, det var nødvendigt, og vi mener også, at det havde været godt – det har vi sagt mange gange, også under den socialdemokratiske ledede regering – om kommissionen måske havde været færdig lidt hurtigere.

Jeg ved i hvert fald, og det ved hr. Helge Adam Møller egentlig også godt, at vi gentagne gange, år efter år, i Retsudvalget diskuterede, at vi skulle have en snak med Retsvæsenkommissionen, men ikke mindst også have en tur til Grønland for selv at kunne komme med vores vurdering af, hvad det var for nogle praktiske problemer, der lå.

Vi var deroppe i sommeren 1999, fordi vi troede, at Retsvæsenkommissionen var ved at være færdig. Det er derfor, jeg egentlig synes, det er dybt bekymrende, hvis vi kommer til at se, at det her trækker ud og kommer til at trække endnu længere ud, fordi man, efter at betænkningen er oversat, så ikke er parat til at agere. Det her haster, det er mennesker, det drejer sig om, og